

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrio, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Qvæstio IV. De prænotione Physiognomica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](#)

ignis c. 8.
& a.c. 13.
vsque ad
21. Ioan.
Guinche-
rum An-
dernacve
ter. & no-
rū medi-
cinae com-
nen. i. Di-
l. 7.

A

testantur; quædam degenerantem vel
iam affectam; quædam succumbentem,
& iam vietam. quædam se recolligen-
tem & vietricem: quædam denique
sunt ambigua, etiā ipsis magistris. Nec
ylla tam certa, quin fallant aliquando,
ideo vetus sermo verus, præstare à se-
xaginta medicis, quam à scabinis sex
damnari, & morti addici.

QVÆSTIO IV.

De prænotione Physiognomica.

PHYSIÖGNOMVS ex pilorū
& membrorum corporis
colore, habitudine, & pro-
portione; de temperie, vale-
tudine, quædam etiam de moribus, in-
genio, & animi affectionibus putat se
scire: præcipue frontem considerat
faciemque, quia hæc solet esse specu-
lum virtutum intellectualium; & tum
vocatur hæc *ματωνοστορια*. Huius mé-
tio apud Iuuenalem, *Sat. 6.* cum scribit
frontem vati à muliere præbendam. A-
ristot. & Polemon confundunt cum,
Cibromantia, quæ propriè manuum cō-
siderat lineamenta, quasi quoddam vir-
tutum actuarum speculum: ac si con-
siderat etiam reliqua membra totius-
que corporis habitum, *Physiognomica*,
vocatur.

Hanc Physiognom. veteres medici
Hippocrates & Galenus diligenter ex-
coluerunt, vt & Arist. integro libro, &
qui exstat Polemon. Atheniens. *lib. de
Natura signi*: quorum scripta laudan-
tur, eo quod naturæ vestigia calcarunt.
Sed recentiores Barth. Cocles, in *A-*
nast. Physiogn. Luc. Gauricus & alij fe-
re plura miscent superstitionis, præter
vnum fortè Pet. Motium; cuius librum
de multipli temperamento & cognoscen-
di hominibus, laudat Michael Medi-

f. 1. paræ
Chri. c. 2.

na: f quia primo complexionis mo-
dum, deinde medico & philosophico
ratiocinio propensiones & ingenia gē-
tium prouinciarum, & singulorum ho-
minum describit: methodus hæc vera
& recta, sed scriptorem illum nondum
potui nosci. visus mihi non infeliciter
Conrad. v. vimpina g Galeni & Aristó-
telis ferè omnia in compendium rede-
gisse.

Artis fundamenta varia sunt, pri-
mum petitur à quadam cum animanti-
bus similitudine v. g. qui paruis sunt
oculis inuidi censemur, quia similes
qui magnis, stupidi; sicut boues &
asini ratio est: quia cum Deus auctor
naturæ gnarus esset, qua quodque ani-
mal indole dotasset, singulis etiam ea
addidit instrumenta, qua huic indoli
forent quæ aptissima, ferocibus, vt
leoni, apro, tauro, vngues, dentes, cor-
nu, timidis ac fugacibus, vt lepori &
ceruo, artus celeri fugæ necessarios;
fortib. araturis, vel onera baiulaturis,
toros, gibbum, dorsi, humerorumque
robur; vt camelio, boui, equo & reli-
quis veterinaris. Idcirco quasi ex sig-
no & à posteriori (vt loquitur scholæ)
animantium indolem ex ipsis instru-
mentis corporeis; quibus à natura sunt
prædicta, colligunt.

Secundum fundamentum à mori-
bus gentium atque prouinciarum de-
sumitur; quæ cum certo sint corporis
habitu, vt plurimum quoque ingenij,
moribusque discrepat. v. g. physiogno-
mi definiunt fuscos, stupidos ac perti-
naces esse, quoniam Æthiopes sunt hu-
iusmodi.

Tertium à sexu, v. g. quia mulieres
candida vt plurimum & molli sunt cu-
te, exdemque sunt pauidæ ac leæs; ideo
candidos & molli cutæ, moribus obno-
xios ijdem censem. Huius secundi &
tertij fundamenti ratio ducitur à com-

plexione,

plexione, cum enim eadem temperies simul cœla sit cutis huiusmodi & morum huiusmodi: ratiocinantur, in quo-
cunque cutis sit, talis talem esse tempe-
riem, quæ ab eodem, eiusdem tempe-
rii ratione, similes mores exspectan-
dos.

Quarto rimantur affectus animi, à
motu membrorum & corporis affe-
ctionibus, tale illud Hippocratis. Oculi
non nictantes sunt iracundi: quoniam irati
fixi & immotis oculis intuentur.] Sed rati-
ocinabatur Solomon^b dicens; Homo A-
postata, vir inutilis, graditur ore peruerso,
annuit oculis, terit pede, digito loquitur, pra-
nuo corde machinatur malum. Et Esaias; i
agnitio vultus eorum respondit eis, hoc est,
vultus exterior eorum, secreta cordis
patefecit, sic argumentatur Martialis k
(quem vetusta exemplaria, nescio cur
vovent Martialem Cocom.)

*Crime ruber, niger ore, brevis pede, lumine
leuis,*
*Rem magnam præstas Zoile, si bonus
es.*

Matthiam Coruinium Hungariæ
Regem haud illaudatum Principem.
nimis deditum diuinationi. adeo ut
nihil nisi consultis astrologis soleret
suspicere, at tam studiose accepimus b
hunc vacasse phisognomica diuinatio-
ni, vt ex primo aspectu liniamentorum
faciei, de temperamento & moribus
hominum solertissime iudicaret: ita,
vt, magia speciem æmulis præbuer-
it.

Quintum fundamentum petunt ex
collatione signorum cum signis, & ex
quibusdam alia colligunt, v.g. inuidia
ex iracundia, cui tristitia & animi
prauitas sit adiuncta.

Sit concl. *Phisognomia consistens in
tra cancellos naturalis Philosophia, li-
cita est, & habet aliquid probabilitatis.*]

A Probatur primò. quia positorum
fundamentorum aliqua sunt probabi-
lia, quædam minus. quædam am-
plius.

2. Probatur ex sacris litteris, in qui-
bus, virorum roborum facies di cunctur
similes facie leonum. c Item quod, in fa-
cie prudentis lucet sapientia, oculi stulto-
rum in finibus terra. d & alibi; sapientia, ho-
minis lucet in vultu eius. e item: cur homi-
nis immutat faciem illius, f & quæ iam
citata g

3. Ex iuris interpretibus, quorum
communiore calculo receptum, quan-
do plures de aliquo crimen sunt accu-
sati & capti, primum quæstiōni subij-
ci debere illum, qui facie deformior:
quoniam credendus sit animo quoque
prauior, h

4. Probatur sententia Philosopho-
rum, Pythagoras enim ad huius disci-
plinæ regulas, discipulos vel admittē-
bat, vel repudiabat. Socrates hac indi-
cina deprehendit Platонem fore, qua-
lis postea laudatus, i Maximi hanc fe-
cere Plato, k Aristoteles & Sext. Philo-
sophus: quorum primus ea vtitur in
Dialogis, Secundus accuratè tradidit,
tertius idcirco corpus vocat animi ima-
ginē. Cicero hinc petitis iaculis aduer-
tarium mirè lacepsius. l Velleius Pater-
culus, veteres ea multum vñlos testa-
tur. m

Dixi non certitudinis, sed probabilitatis: quia solent quidem corporis dispo-
sitiones affectionibus animi præire, quod integro libello Galenus demon-
stravit: sed præire, non trahendo vel
cogendo, verum leniter & assidue in-
clinando: ita ut bona consuetudine &
freno rationis, haud difficulter illa pro-
pensio supereretur. Quod de se testari
Socratem non puduit, cum Zopyrus
Physiognomus ex lineamentis corpo-
ris eius, bardum, stupidum, & mulie-
rotum

c c. paral.
12. v. 8.
d Prou. 17
v. 24.
e Eccl. 8.
v. 1.
f c. 13. v.
g Pro. 6. v.
12. Efai. 3.
v. 9.

b Bald. in
1. 2. n. 5. C
quorum
appell. nō
recip. pa-
ris de Syn
dicatu,
Hippoly-
tus, Marsh
& aliij.
i Sireo. 1. 9.
de Fato c.
39.
k in Tim.
l Orat. pro
Roscio
Comæd.
m 1. 2. hist.

b Prou. 6.
v. 12.
i Esai. 3. v. 9.
k 11. Epig.
34.
a Bonfini.
l. s. Hung.
hist. de-
cad. 4.
dloachim
Curcus in
Anal. Si-
les.

ⁿ Cic. l. de
fato. Alex.
Aphrodis.
1.4 defato
o Probi. 51

rosum illum iudicasset. n Sic intelli-
gendas Cassius medicus, o cum quæsiſ-
ſet, cur prodigioꝝ formæ homines,
plerumque etiam emota sint mente? re-
ſpondet, quia corpori consentit anima, vt
anima corpus.]

Vnde sequitur 1. longe certius iudi-
cium ferri de brutis, quam de homini-
bus. quia bruta, propensione sola tra-
hantur, homo propensionem arbitrij
habenſis moderatur. Sequitur 2. quod
Physiognomo non licet iudicare, defa-
cto, siue de actuali hominis vita, scilicet
hunc esse talem: sed de pronitate
tantum ac inclinatione, ut optime cen-
suit Proclus, p v.g. talem propendere
& inclinari in avaritiam, mulieres vi-
num, &c. 3. sequitur, non posse hanc
facultatem iudicare, de donis diuinis
& gratuitis, quia Deus haec distribuit
cuique, prout vult, nec de extrinsecis
plane homini, vt morte violenta, opis
bus, honoribus & cæteris fortunæ bo-
nis malisve: nec de nuptijs, statu vitæ
& alijs negotijs, quorum electio est
merè voluntaria, talibus nūgis plenus
est liber de nevis Melamphi. Ratio est,
quia nihil istorum dependet à corpo-
ris habitu, vel constitutione. Permit-
tit quidem Deus, vt quedam diuina-
tiones istorum euentu comprobentur:
sed simul eos finit falli, in ijs, que magis
ipsis necessaria. Scribit Pauius Iouius
in Elogijs, de Antiocho Tiberto Ce-
ſanate, qua Physiognomus excellens
suo tempore habebatur eum Guidon.
Balneo prædix: ſe, quod ab intimo amico ne-
caretur: Pandulfo item Malatesta Arim-
nenſum tyranno, quod ex Patria pelleretur,
& exul in extrema egestate periturus ſit.
Paulo post Pandulfi Guidonem ab ip: ca-
tam virtutem & ſup: etiam obruncat: An-
tiochum ipsum custodia mancipat, euenum
præſagij exspectaturus. Antiochus custodis ar-
cis filiam, ita flexit: vt ref. ab ea impetrata

^{in Alcibi-}
^{id Platon}

A in fossam demitteretur: sed compedum ſoni-
tu proditus, & à fuga retractus, cum puella
percutitur. Pandulfi tandem exſul, & e-
gens ab omnibus desertus, in hospitali di-
uerſorio ſenex perigit.] sic dum alijs cavit;
ſibi non cavit Antiochus. Potuere et-
iam illa per humanam prudentiam
conici. quid enim in expectatum aut
mirandum, ſi familiaris tyranno vir
fortis, ob ſuspicionem; ab eo noceatur?
quid veriſimilius. quam tyrrannum
inuifum, vel necari, ſi fit audax vel
compelli fugam, ſi timidus: & ſemel
pullum, ad egestatem redigi? His po-
terunt ad iaci nounulla ex Horozco
lib. 2. de vera & falsa Prophetia cap.
8. & 9.

QVÆSTIO V.

De Chiromantia.

HIROMANTIA diuidunt
in Physicam, & Astrologi-
cam.

Concluſ. 1. Physica Chiro-
mantia licita eſt, & physiognomia pars, &
ideo de illa idem, quod de hac iudi-
cium.]

Ratio est, quia per lineas & partes
manus, conſiderat ipsam corporis tem-
periem, & ex temperie corporis pro-
babiliter indagat animæ propensiones
hanc probat artem Aristoteles l. 1. Hi-
stor. animal. c. 5. & 30. ac 34. problem.
ſecti. 10. & prolixè eam exsequitur. Con-
rad. Vvimpina l. de ignis c. 10. II. & 12.
incaute verò Petr. Primodaius; dum
omnem chiromantiam videtur dam-
nare, Academia Francia p. 2. die primo
ca. 4.

Concluſ. 2. Chiromantia astrologica
proſua vana & illicita, ſcienza nomen
non meretur.] Scientiam eſenitit
probare